

Уместо да - после Рамине најаве уједињења Косова и Албаније, али и због укидања Цивилне заштите на северу Косова и Метохије, опет по налогу Европске уније - "припрети" Бриселу, макар привременим, стопирањем преговора с Приштином, "Немањина стрееет" спинује грађане Србије "спуштањем лествице очекивања". Па, наместо да мушки устане у одбрану КиМ у Србији, на шта се заклетвом на Уставу обавезала, власт грађане ове земље убеђује како треба да буду срећни ако се лажна држава Косово - не уједини са Албанијом!?

"У Берлину влада мишљење да је правац југословенске политике коначно одређен и да је Југославија признала ново уређење Европе. Та сагласност између Немачке и Југославије појачана је заједничким радом двају суседних народа. О тактици дипломатске делатности Вилхелмштрасе не даје обавештења. Указује се само да је немачка политика на Балкану јасна и свима позната, јер је Рајх тесно везан са новим поретком у Европи. Осигурање европског реда су силе осовине одлучно поставиле као свој циљ, а Јапан је у свом простору поставио себи за задатак ново уређење Источне Азије." Тако је, у тексту под насловом "Став Југославије је одређен", извештавао београдски дневник "Правда", 26. марта 1941, на дан када су председник владе Драгиша Цветковић и попечитељ иностраних дела Александар Цинцар Марковић, у анектираном Бечу, пред министром иностраних послова Рајха фон Рибентропом, италијанском грофом Чаном и јапанским амбасадором у Берлину г. Ошимом - потписали приступање Тројном пакту.

Ма, све као данас, када је човек који уме да види и сагледа шуму од дрвета одлучио да ЕУ (а сутра, зашто да не, и НАТО) нема алтернативу, упркос противљењу између, минимално, половине, а приближније, две трећине грађана Србије... Или, скоро као онда када је, 1939. године, тадашњи патријарх српски Варнава, сматрајући да је болшевичка

Русија (опет та Русија, као и у ово време) опаснија од свих глобалних претњи онога доба, па је јавно поздравио успехе рајхсканцелара Хитлера у борби против комунизма и бољшевизма!

Прича се да су, по обичају прекасно, када је враг већ био однео шалу, да би вратили Југославију у своје окриље, Енглези, у замену за отварање фронта против Немачке (или да, бар, остане неутрална) - Југославији, наводно, обећавали флоту и наоружање, а Французи живу силу из источне армије у Сирији. Због чега је, већ 27. марта, Београд, под утицајем претходних озбиљних "ручних радова" ондашњих предака Тонија Блера и Алистера Кембела, одговорио самоубилачким - "Боље гроб него роб". А од "наших пријатеља" Енглеза и Француза, ипак, није било ни трага ни гласа; дошли су нам само Немци, али не у блиндираним вагонима, у транзиту за Грчку, него, баш нама у походе, ратним бомбардерима, "штукама", ваљда, и "месершмитима"

Питате, логично, докле овако, климоглаво, кукавички и противуоставно, тј. "милошевски", како воле себи да тепају тзв. виделисти, тј. напредни радикали? Да сам на месту нашег канцелара - самодршца, накривио бих капу: килава парламентарна мањина непогрешиво се игра опозиције искључиво тамо где нема места опозиционисању, на темама од којих, хтели то признати или не, грађани ове земље могу и да имају неке вајде. Апсурдно је, међутим - свуда онде где води противдржавну политику, канцелар готово и нема опозицију! Уколико то није неки гладни пензионер, педесетогодишњак без посла, неки просветар на минималцу. На конформисту Његову екселенцију, тешко је озбиљно рачунати. Канцеларовој власти може да доака једино неки повампирени Зопир међу силним прелетачима у напредњаке. Као онај Персијанац што се самобичевао, одрезао себи нос и уши, "пребегао" у Вавилон који је Дарије опседао, убедио Вавилонце да га је његов краљ осакатио, па га ови изабрали за војводу. А после неколико дана, Зопир је, као "тројански коњ" предао град у руке свога краља Дарија.

(Данас)